

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.267/2008/4. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a Dr. ... pártfogó ügyvéd által képviselt felperes neve, címe felperesnek - a ... jogtanácsos által képviselt alperes neve, címe alperes ellen közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránt indított perében a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 9.P.21.143/2007/10. sorszámú ítélete ellen a felperes részéről 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A felperest képviselő pártfogó ügyvéd díját 3 600 (Háromezer-hatszáz) forintban állapítja meg, melyet az állam visel.

Megkeresi az ítéltábla a Debreceni Ítéltábla Gazdasági Hivatalát, hogy Dr. ... pártfogó ügyvéd részére 3 600 (Háromezer-hatszáz) forint pártfogó ügyvédi díjat utaljon ki.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes 2004. október 1-jén terjesztett elő öregségi nyugdíj megállapítása iránti kérelmet az alperes jogelődjénél. Igénybejelentésében az 1981. június 8. - 1983. december 31-ig terjedő időre vonatkozóan is a szolgálati idő elismerését kérte.

Az alperes jogelődje **határozat száma** számú határozatával a felperes részére előrehozott öregségi nyugdíjat állapított meg. A felperes 2005. június 21-én a 0015. alszámú határozat ellen fellebbezést terjesztett elő, melyben arra hivatkozott, hogy a szolgálati idő megállapítása tévesen történt, az 1981. június 9-től 1983. december 31-ig terjedő biztosítási időszakra vonatkozóan annak ellenére nem számították be a szolgálati idejét, hogy csatolta a befizetést igazoló csekkeket. Vitatta a nyugdíj megállapításának alapjául szolgáló átlagszámítási időszak és a megállapított nyugdíj összegét. Hivatkozott arra, hogy

a törvény az eljárás során bekövetkezett tévedések, mulasztások korrigálására lehetőséget biztosít, ezért ennek alkalmazását kérte.

Az alperes jogelődje 0029. alszámú határozatával a 0027. számú határozatával módosított 0015. számú határozatát akként módosította, hogy a jogosultság megállapításához figyelembe vehető szolgálati időt 37 év 198 napban határozta meg. Határozatának indokolásában kifejtette, hogy az 1981. június 9. és 1983. december 31. közötti időszakot szolgálati időként nem lehetett beszámítani, mert a társadalombiztosítási járulékot erre az időre a felperes nem fizette meg. A határozat jogorvoslati kioktatást tartalmaz, a felperes fellebbezést nem terjesztett elő.

A felperes az elsőfokú határozat ellen a ... Munkaügyi Bírósághoz fordult és a határozat bírósági felülvizsgálatát kérte. A ... Munkaügyi Bíróság **ügyszám2/3.** számú végzésével a felperes keresetlevelének az öregségi nyugdíj összegének módosítására irányuló részében idézés kibocsátása nélkül elutasította, a közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránti részében áttette a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező ... Megyei Bírósághoz. Határozatának indokolása szerint a felperes anélkül kezdeményezett közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt eljárást, hogy a közigazgatási eljárásban a jogorvoslati jogát kimerítette volna, kereseti kérelme a szolgálati idő figyelembevételének elmaradása miatt 500 000 forintos kártérítési igényt is tartalmazott, ebben a részben elrendelte az áttételt a ... Megyei Bírósághoz.

A felperes kereseti kérelme közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítésére irányult azzal, hogy az 1981. június 9. és 1983. december 31. közötti időszak szolgálati időként történő figyelembe vétele mellett az alperest 500 000 forint kártérítés és annak kamatai megfizetésére kérte kötelezni.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a közigazgatási jogkörben okozott kártérítés érvényesítésének egyik feltétele, nevezetesen a jogorvoslati jog kimerítése nem teljesült.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Határozatának indokolásában kifejtette, hogy a közigazgatási jogkörben okozott kártérítési igény érvényesíthetőségének anyagi jogi feltétele a jogorvoslati jog kimerítése. A közigazgatási iratokból egyértelműen megállapítható, hogy a felperes részére öregségi nyugdíjat megállapító határozat fellebbezés hiányában első fokon jogerőre emelkedett.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezést terjesztett elő, melyben tartalmában az elsőfokú határozat megváltoztatásával az alperest kereseti kérelme szerint kérte marasztalni. Fellebbezése indokaként arra hivatkozott, hogy a 0015. alszámú határozat ellen fellebbezéssel élt, ez az iratok között fellelhető, azonban beadványát sem az alperes, sem az első fokon eljáró bíróság nem tekintette fellebbezésnek. Jogi álláspontja szerint a 2005. júniusában kelt beadványt fellebbezésnek kell tekinteni annak tartalma miatt, így a felperes a rendes jogorvoslati jogát kimerítette.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet indokai alapján történő helybenhagyását kérte.

Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el és azt az alábbiak szerint nem találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálásához szükséges tényállást helyesen állapította meg és helytálló az arra alapított érdemi döntése is.

A Ptk. 349. §-ának (1) bekezdése szerint államigazgatási jogkörben okozott kárért a felelősséget csak akkor lehet megállapítani, ha a kár rendes jogorvoslattal nem volt elhárítható, illetőleg a károsult a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőséget igénybe vette. E rendelkezésből kiindulva nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor megállapította, hogy az adott esetben a felperes a határozat elleni fellebbezési jogával nem élt. A törvényi rendelkezésből az is következik, hogy a jogorvoslat kimerítése olyan előfeltétel, amely a kártérítési igény érdemi elbírálásához nélkülözhetetlen. Ettől kizárólag akkor lehet eltekinteni, ha a károsult a hatóság hibája, mulasztása miatt nem élhetett a jogorvoslati lehetőséggel. A perbeli esetben azonban nincs erről szó. A felperesnek az a hivatkozása, hogy a 2005. júniusában a 0015. számú határozat ellen előterjesztett fellebbezésével a rendes jogorvoslati jogát kimerítette, nem megalapozott.

A hivatkozott beadványa alapul szolgált arra, hogy az alperes a 0029. alszámú határozatával módosítsa a korábbi határozatait, azonban e határozat ellen a felperes törvényes határidőn belül fellebbezést nem terjesztett elő. A 2006. február 6-án kelt beadványa elkészen került előterjesztésre, az alperes felhívására - a 2006. augusztus 8-án érkezett beadványban - a felperes 0035. alszámra hivatkozással úgy nyilatkozott, hogy a szolgálati idő téves számítását utólag kéri módosítani nem fellebbezés keretében. Ezt követően az alperes 0037. alszámú határozatával az igazolási kérelmét elutasította, mivel annak hiányosságait a felperes felhívásra nem pótolta.

Az ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróság jogi indokolásával, a felperes rendes jogorvoslati jogát megfelelő kioktatás ellenére sem merítette ki, ezért a Ptk. 349. § (1) bekezdése szerinti anyagi jogi feltétel hiánya miatt keresetét helyesen utasította el.

Fentiek szerint az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-a (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperes perköltséget nem igényelt, így ebben a vonatkozásban határozni nem kellett.

A felperes személyes költségmentesség kedvezményében részesült, ezért a le nem rótt fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) és 14. §-a értelmében az állam viseli.

A felperes részére kirendelt pártfogó ügyvéd díját az ítéltábla a 7/2002. (III.30.) IM rendelet 5. § (1) bekezdés b) pontja és (2) bekezdésében foglaltak alapján állapította meg, a sikertelen fellebbezés miatt a pártfogó ügyvéd díját a (3) bekezdés értelmében az állam viseli, a (6) bekezdés alapján az összeg kiutalása iránt az ítéltábla rendelkezett.

D e b r e c e n, 2008. november 18. napján

Dr. Urhegyi Béla sk. a tanács elnöke, Dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta sk. előadó bíró,
Szilágyiné dr. Karsai Andrea sk. bíró

A kiadmány hiteléről:

- kiadó -